

ABSTRAKT

Obor intenzivní a resuscitační péče se zabývá akutními stavy všech medicínských oborů a celým věkovým spektrem věku dospělého jedince. Prostředí má svá specifika a odlišnosti, které spoluurčují a determinují charakter nejen komunikace zdravotníků, sester s rodinami hospitalizovaných pacientů, ale celkové kvality spolupráce sester s příbuznými. V české odborné literatuře z oblasti intenzivní péče bylo k této problematice publikováno doposud minimum odborných prací.

Cílem práce je zmapovat pohled nelékařského zdravotnického personálu zastoupeného sestrami na proces komunikace a vzájemné spolupráce s rodinnými příslušníky pacientů hospitalizovaných v prostředí intenzivní péče.

Empirická část práce je zpracována formou kvalitativního výzkumu metodou polostrukturovaných interview se sestrami z pracovišť intenzivní a resuscitační péče.

Provedeným výzkumem se dospělo k zjištění nedostatečné profesionální připravenosti sester v oblastech komunikace a strategii přístupu k rodinám pacientů hospitalizovaných v prostředí intenzivní péče. Palčivou oblastí je z pohledu sester také minimum informačních zdrojů, které by rodinám hospitalizovaných pacientů umožnily lépe se orientovat v prostředí intenzivní a resuscitační péče.

Výstupem práce je návrh informační brožury, která byla vytvořena s ohledem na názory sester, s cílem zlepšení spolupráce zdravotnického týmu s rodinami pacientů, a samotným rodinám pacientů pak usnadnění adaptace v prostředí intenzivní a resuscitační péče.

Klíčová slova: etika, intenzivní péče, komunikace, pacient, rodinný příslušník, všeobecná sestra, strategie přístupu, vzájemná spolupráce